

Dat was Simon Korteweg, dit is H III, NOS Jazz, Mdr. Met regelmaat krijg ik brieven en telefoontjes van mensen die een of meer afleveringen van deze serie gemist hebben. De NOS kan en mag die niet naleveren, maar ik wil wel bemiddelen bij het leggen van contacten tussen mensen die elkaar willen helpen met dit probleem. Als u een briefkaart schrijft aan NOS-DRP, Postbus 10, 1200 JB, Hilversum en daarop Jazzgeschiedenis waarna uw volledig adres en tel.no. maak ik er een lijst van en stuur u die toe. Dat lijkt mij een redelijk efficiënte oplossing. En dan nu: NOS Jazzgeschiedenis, deel 47.

and Casa Loma Orchestra: Black jazz (Gene Gifford)
3:01 - Brunswick 9204

Een van de vele orkesten die tot de Jean Goldkette-organisatie behoorden was de Orange Blossom Band, waarin o.a. Glen Gray-altsaxofoon en Gene Gifford-arrangeur die banjo en gitaar speelde. In 1928 ging een engagement in het Casa Loma Hotel in Toronto niet door, ~~en~~ ~~een~~ ~~aantal~~ ~~musicus~~ ~~vormde~~ ~~toen~~ ~~de~~ ~~eerste~~ ~~co-operatieve~~ ~~band~~, Casa Loma Orchestra Incorporated, met Glen Gray als door hen gekozen president, hij was toen 23 en Gene Gifford 21. Die kwam uit Memphis en het is best mogelijk dat hij daardoor vrij veel binding met zwarte muziek had. Hij maakte het Casa Loma Orchestra in elk geval tot de eerste en destijds beste blanke swingband, die in de States door blanke en zwarte musici als de top gezien werd.

Het stuk dat u daarnet hoorde was van Gene Gifford, hij noemde het "Black jazz", de band nam het in New York op voor Brunswick, 18 december 1931, de formatie zag er zo uit. Joe Hostetter, Frank Martinez en Bobby Jones-trompetten, Pee Wee Hunt die de soli blies, en Billy Rauch-trombones, Glen Gray, Kenny Sargeant ~~en~~ ~~Clarence~~ ~~Hutchin~~ ~~rider~~ ~~-altsaxofoons~~ ~~-Hutchin~~ ~~rider~~ was solist voor klarinet, Pat Davis-tenorsaxofoon en Mel Jensen-viool Joe Hall-piano, Gene Gifford-banjo en gitaar, Stanley Dennis-bas, Tony Briglia-drums. 17 februari 1933 werd voor Victor in New York dit stuk van Glen Gray opgenomen: "Casa Loma Stomp".

band Casa Loma Orchestra: Casa Loma Stomp (Glen Gray)
2:51 - HMV B 4969

"Casa Loma Stomp", Victor, New York, 17 februari 1933, nog steeds exact dezelfde bezetting als in '31. Voor het derde en laatste stuk dat is van de band koos, 24 september '34, is het iets anders. De trompettisten Sonny Dunham, die ook arrangeur was, en Grady Watts waren in de plaats gekomen van Hostetter en Martinez, op 1 juni '34 was Gene Gifford full time free lance arrangeur geworden en als gitarist vervangen door Jack Blanchette.

Dit stuk is overigens nog van Gifford - met excuses voor de slechte LP-kwaliteit maar hiervan had ik de 78-toeren-opname niet: "Stompin' around".

plaat 1 Casa Loma Orchestra: Stompin' around (Gene Gifford)
A/1 - 3:10 - Brunswick 87 534

"Stompin' around", voor Brunswick in New York, 24 september 1934. Het Casa Loma Orchestra stond inmiddels onder contract bij Music Corporation of America, MCA, en kreeg zoveel hotel-werk dat het pure swing-repertoire meer en meer op de achtergrond werd gedrongen. Als dansorkest heeft de band het lang uitgehouden, tot 1950 toen Gray ermee stopte, de laatste jaren had Gifford weer meegewerkt. Glen Gray overleed in 1963, Gifford in '70. Duke Ellington en Louis Armstrong vonden in het begin van de jaren dertig het Casa Loma Orchestra de beste blanke band, ~~en Benny Goodman~~ ook. Op aandringen van John Hammond ~~die zijn klarinettist was~~ ~~van hem een late met Goodman trouwde~~ ^{ouders} formeerde de klarinettist in 1934 een big band waarmee hij op 1 juni in de Billy Rose Music Hall - New York - startte. Goodman was uit Russische emigranten ^{ouders} op 30 mei 1909/geboren, kreeg in de synagoge als 10-jarige zijn eerste klarinetlessen, won twee jaar later met een Ted Lewis immitatie de eerste prijs op een concours en ging het vak in. Sinds 1925 speelde hij geregeld bij Ben Pollack waarmee hij maart '28 naar New York kwam. ~~van~~ Hij ging free lancen - wat voor muziek ook: shows, jazz, barmitzvah's. De één jaar jongere John Hammond, producer, vond hem zo'n talent dat hij zich voor Goodman's carrière inzette en hem er o.a. toe bracht een band samen te stellen. Een succes was 26 weken lang iedere zaterdag het radioprogramma 'Let's Dance' van de National Bisquit Company, waarin ook een society band en Xavier Cugat, daarna - ondanks het pushen van zijn agent, Willard Alexander, ging het slecht. Tot de band op 21 augustus 1935 in de Palomar Ballroom in Los Angeles speelde en Goodman ter plekke besloot alleen swing-arrangementen te ^{later - horen spelen} maken. Instant succes nu. Inmiddels had Goodman de vermaarde orkestleider Fletcher Henderson als arrangeur aangetrokken, een half jaar, tot in '35 dus, bleef hij vast in dienst. Om nieuwe arrangementen te schrijven, maar hij bracht ook een aantal top-arrangementen mee die uit zijn eigen big band repertoire kwamen. U hoort er twee van, dit is eerst "Sometimes I'm happy".

plaat 2 Benny Goodman and his Orchestra: Sometimes I'm happy (Ceasar, Youmans)
A/2 - 3:45 - RCA Victor VPS-6040-1/2

"Sometimes I'm happy", Fletcher Henderson's arrangement gespeeld door de Benny Goodman Band op 1 juli 1935 voor Victor in New York. Het orkest: Nate Kazebier, ³Bunny Berigan en en ¹Ralph Muzillo-trompetten, ⁴Red Ballard en ¹Jack Lacey-trombones. Benny Goodman-klarinet, Toots Mondello ¹⁰ en Hymie Schertzer ²⁰ ^{Saxofoons} alt, ¹Dick Clark-tenor-saxofoon. Frank Froeba-piano, George Van Eps-gitaar, broer Harry Goodman die later muziekuitgever zou worden op bas, Gene Krupa-drums. Volgens George T. Simon was Allen Reuss hier al de gitarist. Na "Sometimes I'm happy" kwam als tweede ~~na~~ bij deze session Henderson's vermaarde arrangement van Jelly Roll Morton's "King Porter Stomp".

*See the
see the
1933
L.H.J. 2/11/35*

idem Benny Goodman a/h Orchestra: King Porter Stomp (J.R.Morton)
A/1 - 3:07 - idem

"King Porter Stomp" van Jelly Roll Morton in het arrangement van Fletcher Henderson dat hij oorspronkelijk voor zijn eigen orkest geschreven had, nu gespeeld door Benny Goodman and his Orchestra, 1 juli 1935 voor Victor in New York. Op een party bij xylofonist/vibrafonist Red Norvo had Goodman pianist Teddy Wilson ontmoet, twaalf dagen na de big band opnamen die we net hoorden speelde hij voor de plaat met een trio: hijzelf klarinet, Teddy Wilson-piano en Gene Krupa-drums.

laat 3 Benny Goodman Trio: After you've gone (Creamer,Layton)
A/1 - 2:45 - RCA Victor 730.629

"After you've gone". Benny Goodman-klarinet, Teddy Wilson-piano en Gene Krupa-drums, het Benny Goodman Trio dat in tegenstelling tot de band meteen een succes was. Opname van 13 juli 1935 voor Victor in New York. Dit was het tweede stuk van de session: "Body and soul",

idem Benny Goodman Trio: Body and soul (Green,Sour,Heyman)
A/3 - 3:30 - idem

slot van deel 47 in de NOS Jazz-geschiedenis, MdR.

0 0 0 0 0

24 30
245

2715